

ปัญหาบุหรี่

ฉันเห็นคนสูบบุหรี่มาตั้งแต่เล็ก ๆ ไม่ว่าจะเป็นคุณยายหรือน้าชายก็สูบกัน ฉันคิดว่ามันคูดี
คูเท่ และคิดว่าโตขึ้นฉันจะสูบบ้าง แต่พอโตขึ้น ความคิดนั้นก็เปลี่ยนไป

ตอนเป็นเด็ก เวลาที่คุณยายไม่เห็น ฉันก็แอบไปหยิบบุหรี่มาคาบไว้ที่ปาก
โดยที่ไม่ได้จุดไฟสูบ ฉันรู้สึกว่าเป็นผู้ใหญ่ขึ้นมา อย่างไรก็ตาม เมื่อฉันได้ไปโรงเรียน
ได้เรียนรู้เกี่ยวกับบุหรี่ ฉันก็มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อบุหรี่

เพราะว่าบุหรี่ไม่ดีต่อร่างกาย และเมื่อสูบบ้างไปเป็นเวลานานหลายปี ก็มีโอกาเป็นมะเร็งได้
นอกจากนี้ฉันคิดว่าคนที่สูบบุหรี่สร้างความเดือดร้อนให้คนรอบข้าง ฉันไม่อยากจะมเเร็ง
และไม่อยากจะสร้างความเดือดร้อนให้แก่ผู้อื่น ฉันจึงคิดว่าฉันจะไม่สูบบุหรี่แน่นอน

ประเทศไทยมีการรณรงค์เลิกสูบบุหรี่มากมาย แต่เนื่องจากมีคนซื้อและตนก็ได้เงิน
จึงมีโรงงานที่ยังผลิตบุหรี่อยู่

ฉันคิดว่า ทำของอย่างอื่นขายดีกว่าขายบุหรี่เอาเงิน ถ้าออกกฎหมายห้ามสูบบุหรี่
เพื่อให้สุขภาพร่างกายของประชากรของประเทศดีขึ้นได้ ก็คงดี

ฉันคิดว่าจะให้ทุกคนเลิกสูบบุหรี่เป็นสิ่งที่ยากพอสมควร พอคิดว่าจะทำอะไรดี
ก่อนอื่นก็ควรรณรงค์ให้มากขึ้นอีก เช่น การไม่แพร่ภาพทางโทรทัศน์ เพื่อไม่ให้เด็กๆ
ได้รับผลกระทบที่ไม่ดี หรือการติดโปสเตอร์ผลเสียของบุหรี่ นอกจากนี้ควรจำกัดจำนวน
ของบุหรี่ที่จะขาย และเพิ่มราคาขาย จากนั้นก็ควรออกกฎหมายห้ามนำเข้าบุหรี่จากต่างประเทศ

บุหรี่ไม่ได้มีผลกระทบต่อผู้สูบท่านั้น มันมีผลกระทบต่อผู้ไม่สูบด้วย ดังนั้นจากนี้ต่อไป

ถ้าให้ความสำคัญกับปัญหานี้ และทุกคนร่วมมือกัน ก็คงจะสามารถแก้ปัญหาhuriนี้ได้